

NAPREJ

Glasiilo Jug. socialno demokratične stran' e in Kmetsko delavske zveze

Delavska zbornica ima svoje temelje v -korupciji.

Visoki dostojanstvenik kristanovskega Kons. društva za Slov. Fr. Svetek, ki „vodi“ s pomočjo svojega še višjega protektorja vse kristanovske „bojne trume“ na strokovnem, gospodarskem, kulturnem in političnem polju, se je blagovolil izraziti, da izpodkopava „Naprej“ temelje delavske zbornice.

Izjave takih dostojanstvenikov so važne že same po sebi, še večjo važnost pa pridobijo, če pomislimo, da je Svetek modrijan neomajnih načel, železne doslednosti in skrajno požrtvovalne vztrajnosti. Ni čuda, da je s takimi lastnostmi znal pod svoj vpliv spraviti priznane močne značaje, kakor n. pr. mladega Berdajsa in učenega Uratnika. Prepričan je, da bo s časom spravil pod svoj vpliv tudi protektorja samega, čeprav je „dobri gospodar“ tako brihten, da psa, ki mu laja na hišo, rajši kupi in v hišo priklene, češ, boljše bo, če laja iz hiše ven na druge. Ta brihtnost je dobra filozofija vseh, ki so si s prodajanjem socializma pridobili kapital, da imajo kaj pokazati. Iz tega sklepamo, da se Svetku, čeprav je visok dostojanstvenik, ne bo posrečilo spraviti protektorja pod svoj vpliv. Sicer pa to tudi potrebno ni, ker sta oba enakih nazorov in značajev. Lahko trdimo, da so Svetkove izjave enako važne, kakor če bi jih podal Kristan sam.

Zdaj si pa to važno izjavo oglejmo bolj natanko.

Delavska zbornica je mogočna stavba, za katero prispeva vse naše delavstvo brez razlike vsako leto po par milijonov Din. Pa vam pride brezpomembni „Naprejček“ s svojim krampom in začne to mogočno stavbo podirati. Visoki dostojanstvenik zagleda, kako se stavba maje, in kliče na pomoč. Torej „Naprejček“ ni tako brezpomemben in Del. zbornica ni tako mogočna stavba? Najbrž je tudi tukaj kakor povsod v delavskem gibanju merilo v zavednosti: za Delavsko zbornico plačujejo delavci le prisiljeni, če bi jim bilo dano na prosto voljo, bi jih plačevalo zelo, zelo malo ali pa nič. Zato je razumljivo, da so plačanci Delavske zbornice pripravljeni vsaki vladi biti na razpolago, da bo še nadalje vsakega delavca prisilila plačevati neverjetno krivičen davček za Delavsko zbornico.

Zdaj so v vladi klerikalci, in ti imajo v rokah ministrstvo za socialno politiko. Lahko bi odpravili nered v Delavski zbornici, lahko bi razpisali nove volitve, ker so spisali proti sleparstvu pri zadnjih volitvah najobširnejšo pritožbo. Sami zdaj lahko to pritožbo rešijo in v par mesecih bi delavstvo lahko na novo volilo po poštenejšem volilnem redu, nego je bil socialpatriotski.

Klerikalni delavci to tudi res upajo in so najbrž že tudi grozili kristanovcem, da bo zdaj pihal poštenjši veter. Tega se patrioti bojijo kakor hudič križa, zato so poslali iz Delavske zbornice v Belgrad k ministru Gosarju deputacijo (1 SPJ, 1 SDS in 1 SLS). Če so se sporazumeli, bodo klerikalci svoje lastne pritožbe vrgli v koš, ali pa bodo še izrecno rekli, da so se takrat motili, zdaj da so se prepričali, da so bile tiste volitve popolnoma poštene in pravilne in da nimajo nikakega povoda jih razveljavljati in nove razpisovati.

Takrat so socialpatrioti na nas kričali, da govorimo o sleparskih volitvah samo zato, da pomagamo klerikalcem. Če bodo klerikalci zdaj pustili sleparske volitve veljati, ostane samo mi še — „škodljivci“ in „izdajalci“, ki ne maramo pomagati sleparjem pri njih „razrednem“ boju proti klerikalcem. To je tako švigašvagasta doslednost, da jo bodo spoznali tudi nezavedni, razen če so krogi visokih dostojanstvenikov že tako globoko prepričani o svoji korupcionistični zmagi, da si upajo za temelj Delavske zbornice proglašati — korupcijo.

To bi pri teh poštenjakih ne bilo nič čudnega. Kolikokrat so nam na razne načine dopovedovali, da se s poštenostjo ne da zmagati, da moramo zmrzniti, če se bomo držali poštenih načel in da je proletariat še preneumen za resnico ter da ga je zato treba pitati z demagogijo. Tako daleč so prišli, da je Uratnik napisal celo članek za bivšo revijo „Naše zapiske“ in v njem razlagal, da je demagogija potrebna...

Taki ljudje seveda s polno upravičenostjo smatrajo korupcijo za temelj svojega gospodarstva, in ker gospodarijo v Delavski zbornici, smatrajo korupcijo tudi za temelj te zbornice.

Izhaja po potrebi, najmanj pa tedensko.

Pošilja se članom in tistim, ki hočejo postati člani. Dopise frankirajte in podpisujte, s'cer se ne objavijo.

Rokopisov uredništvo ne vrača.

Reklamacije za list so poštnine proste.

Uredništvo in upravništvo: Velika čolnarska ul. 19.

Naslov za dopise Ljubljana p. p. 168.

Naslov za telegrame: Naprej Ljubljana.

Poštni čekovni račun: Ljubljana, št. 14.398. (KDZ)

To se vjema tudi z njih delom. Ne le sleparske volitve, ampak vse njih gospodarstvo je tako. Ali je zbornica ustanovljena zato, da gospodari v njej sindikat, ki ga tvori par demagoških političarjev iz treh strank, ki se sicer v javnosti pobijajo na življenje in smrt? Klerikalci, demokratarji in socialpatrioti so drug na drugega kakor pes in mačka, pri zeleni mizi si pa tako prijateljsko delijo od delavcev težko pristradane milijone! Da bi pa zbornica res zborovala, ne dovolijo, ker se pri javnem zborovanju demagogija lahko slabo izplača...

Tako zlasti še zdaj ni bilo javne debate o nemoralnem načinu podpisiranja brezposelnih. Koalicija SPJ, SDS in SLS pravi, da bo s tem, neorganizirane prisilila v organizacije. Ali niso že prisiljeni plačevati Delavsko zbornico? Z heraško podporo par dinarčkov hočete delavce prisiliti, da bi podprli še tudi vaše skrahirane organizacije? Pošteno organizacijo pa, ki ne lovi delavcev na dinarske podpore, s katerimi ni mogoče živeti, če je človek res brezposeln, tako organizacijo hočete umolčati ali jo celo z materialnimi sredstvi uničiti, če bi šlo. Hočete jo prisiliti k izplačevanju beražkih podpor, da bi vam pomagala večati armado brezposelnih, nistrašnejšo rezervo kapitala v boju proti proletariatu. Pa KDZ tega ne bo storila, ampak bo še nadalje izpodkopavala temelje vaše korupcije in prisilila zbornico k poštenemu zborovanju.

Izdajalci.

Da se razumemo!

„Jutro“ in „Delavska Politika“ sta po volitvah v okrožne skupščine začela tekrovati v nesramnem in podlem psovanju z izdajalci. Silno sem radoveden, katerega ob obeh tekmovalcev doleti sreča, da si bo priboril svetovni rekord. Po sestavi klerikalne vlade je „Jutro“ in ostalo demokratsko časopisje z dr. Žerjavom na čelu pričelo pravcato demagoško gonjo proti klerikalcem. Demagoško kritiko v „Jutru“ pa ni na mestu, ker jutrovcem ne ležijo pred pragom le smeti, pač pa velika plast preležanega gnola še iz časa P. P. režima. Njih obrekovanje ima na eni strani namen nasuti analfabetski politični javnosti papirke v oči, da bi prikriji oz. ublažili najreakcionarnejše in najtemnejše ozadje svojega P. P. režima, ki se je proslavil ne le z davčnim vijakom ampak tudi z obznanaško brutalnim in nasilnim vladanjem. Na drugi strani pa imajo namen na nelojalen način pri politično zaostali oziroma na- ač-

no vzgojeni slovenski javnosti kovati politični kapital s tem, da predbacivajo klerikalcem izdajstvo slovenskega naroda, kakor da ne bi poznali svoje logike kakor tudi logike ostalih meščanskih strank.

Kakšna pa je pravzaprav logika meščanskih strank? Če bi se godili čudeži, n. pr. takšni, da bi pohrustala ovca volka, ali pa da bi zares bila možnost eni ali drugi kapitalistični stranki zastopati interese obeh razredov, onega, ki dela, in onega, ki živi od dela tujih rok, tedaj bi bile morale izostati vse one brutalnosti, prizadjane širšim plastem delavnega naroda za časa demokraterskega vladanja, pod PP režimom. Zav. adala bi demokracija, demokratska stranka bi postala res demokratična in silno jaka, izginila bi njena navidezna sovražnica SLS, ki sloni na verskih dogmah, in z njo vred bi izginile tudi vse ostale stranke in strančce, tudi naša bi izginila, ker bi je ne potrebovali, če bi SDS izvrševala svoj demokratični program in če ga ne bi rabila le kot verigo za priklepanje kalinov.

Tudi SLS bi v dobi P.P. režima namesto polivanja gnojnice kazala na SDS le figo v žepu in v malem krogu svojih kapitalističnih gospodarjev šepetala: „Demokratariji so izdajali cil!“ V javnosti bi previdno molčala, k r bi ji sicer bile ure štete.

Marsikdo bo dejal: „Ti si bedak! Ne veš li, da smo narodna manjšina? Ne veš li, da je mogoča radikalna stranka gospodar?“ Odgovor mu lahek; tudi radikalna stranka ima sleparski program, tudi njej bô zmanjkalo, kadar se izkoriščevalcem potegne krinka z obraza. Da pa se to ne zgodi, za to že slehrna buržuazna stranka skrbi!

Ista vloga kakor pod PP režimom SDS pripada v sedanjih razmerah tudi SLS. Položaj delavstva se ne spremeni niti za las, k r prva slepari z nacionalnim, druga paz z verskim programom, ena kakor druga imata enak smoter in cilj, pohoditi druga drugo, da ostane pravica izkoriščanja naroda rezervirana samo njej.

Popolnoma isti smoter in cilj imajo tudi tekmovalci jutrovcev okrog „Del vske Politike“. Njih taktika ni le zgrešena in demoralizirana, pač pa zares izdajalska in gnusna. Namesto servirati meščanskim strankam resnico v obraz, so pomerili ost na nas soc. demokrate, češ, da smo izdajalci, ker jih nismo prosili dovoljenja za izročitev naših kroglic ustim, o katerih imamo preizkušnje, da imajo že samo v enem letu v Delavski zbornici ogromno protidelavskih zaslug! Tarnajo in cvilijo na eni strani da so kljub zvezi z opeharjenimi komunisti dobili le premalo glasov! Na drugi strani zopet grmijo in se nap hujejo kakor žaba, ka o velikanski so njih volilni uspehi. Za s a bo udel ž o delavcev pri volitvah iščejo vzrok, kakor da ne bi vedeli, da delavstvo še ni pozabilo novojnega kristanovega ministerializma, kateri je pokazal za de avstvo ravno isti prevarljivi uspeh, kakor ga kažejo še sedaj ostale meščanske stranke. Ta ministerializem je povzročil tudi ko un stični razkol, k terega so lažikomunistični in lažisoc al stični voditelji in provokatorji celi čas in ga še sedaj v vzajemnem b'atenju nadaljujejo pod o dejo pa skupno in složno delajo proti socialni demokraciji!

Kdo je torej izdajalec?

Vsak, kdor dela s to ali ono meščansko stranko, namesto da bi delal z delavstvom. Vsak, kdor paktira tajno s kapitalističnimi voditelji, namesto da bi se javno dogovarjal z vsemi delavci brez razlike. Posebno pa še tisti, ki v socialne institucije, kakor je Delavska zbornica, za katero se je socialna demokracija desetletja borila, pod socialističnim imenom uvaja kapitalistične metode, kakor to delajo združeni lažikomunistični in lažisocialistični voditelji, ki delavcem ne dajo prii do besede.

Zavedni delavec si je napravil skledo da je dal tem in vsem drugim izdajalcem svojo volilno kroglico le oni kdor je slep

Mihael Varmočnik, Store.

Črni in rdeči klerikalci ter Mussolini.

Mussolinija obožujejo vsi kapitalisti, nič čudnega torej, če ga hvalita tudi „Jutro“ in „Slovenec“. Orjuna in fašizem je eno, klerikalizem in fašizem je tudi eno. Le obleka je drugačna, vsebina je ista: „Če ne maraš z menoj tuliti, potem moraš molčati, drugače te ubijem bodisi javno, bodisi iz a plot!“

Vendar pa so se orjunaši in klerikalci med seboj prepirali ne samo zaradi korit in vladne moči, ampak tudi zaradi ljubezni do Mussolinija, ki so jo drug drugemu očitali. In oboji so se izdemagogije branili te ljubezni, ker ljudstvo ne prenese ljubezni do tiranov, če prav jim včasih iz nevednosti ploska ali se iz radovednosti udeležuje tudi tiranskih manifestacij.

Nikjer na svetu ni naroda in ga ni bilo, ki bi ljubil tirane. Ljubezen do tiranov, če jo najdemo v knjigah, je prišla izpod peresa plačanege zgodovinarja; če jo najdemo pri manifestacijah, so jo vpriporili plačani ploskarji.

Tako je razumeti dejstvo, da so vodilni Jugosloveni paktirirali z Mussolinijem takrat, ko je njih Orjuna prirejela poulične manifestacije proti njemu. Tako je razumeti dejs tvo, da je papež paktiral z Mussolinijem takrat, ko so njegovi verniki pri nas na vso moč kričali proti njemu. Tako se je zgodilo, da je „Jutro“ očitalo „Slovencu“, da drži z Mussolinijem, in da se je „Slovenec“ tega očitka branil ter trdil, da „Jutro“ laže. Teško je o papežu pisati danes, da je za Mussolinija, jutri, da je proti njemu. Čeprav znajo ljudje črke bolj čitati nego vsebino, vendar s časom le opazijo tako nedoslednost.

Zdaj pa, ko je klerikalna stranka na vladi, zdaj ji bo še težje skriti to dvojno lice. Kakor ne more odpraviti demokratskih velikih županov, ker sta pod zaščito kapitala, dasi je proti obema popisala, že gore papirja in bi kot vladna stranka morala oba takoj odstraniti, prav tako in iz istega vzroka ne sme uganjati demagogije proti Mussoliniju, ljubljencu internacionalnega kapitala.

Kapital je klerikalcem dovolil, da so dobili delež vladne moči, nikakor jim pa ne more dovoliti, da bi vladali tako, kakor bi bilo potrebno za blagor revnih ovčic. Za ovčice so nebesa, tukajšnje blagostanje je le za pastirje. Pa tudi za pastirje edinole v tem slučaju, če dovolijo tudi neklerikalnim pastirjem (v Sloveniji torej demokratsarjem, v Italiji pa Mussoliniju) da še nadalje strižejo verne ovčice.

Pod tem pogojem jim dovoli kapital še več. Dovolil jim bo v fašistični Italiji, kjer je slovensčina prepovedana v javnem življenju, da bodo smeli verne ovčice v slovensčini pripravljati za sveta nebesa, to je za ponižno uboganje pri delu in za sveto odrekanje pri jelu, da bo imel kapital več volne od njih.

V solt pa, ki je itak „brezverska“, tam slovensčine ni treba. Če otroci ne razumejo učitelja, tem bolje, bo vsaj narod tem bolj ljubil svoje edino zatočišče — cerkev.

Kdor razume kapitalistično izkoriščanje, vsak ve, da je tem večje, čim več je cerkev in čim manj šolske izobrazbe. Če to dobro preudariš, boš razumel, zakaj se nobena naša vlada nič ne zavzame za slovenske sole v Italiji. Naše vlade ne zastopajo interesov naroda, ampak kapitala. Narodne manjšine je treba torej štiti samo toliko, kolikor je to v interesu kapitala.

Zdaj pa poišči „Slovenca“ od 27. februarja (št. 47) in prečitaj uvodnik „Videat consul“. Vse mogoče boš našel v njem, samo proti Mussoliniju ničesar, pač pa je tam povedano, da se Mussoliniju ne more odrekati genij, torej nekaj, kar odrekajo klerikalci vsem razen Jezusa in deloma tudi njegovega namestnika papeža...

Da ne bo izgovorov na zmote, moramo ugotoviti, da je članek pisan od i obraženege človeka. Poprečni žurnalisti rabijo naslovno frazo večinoma napačno, tu je pa rabljena izjemoma pravilno: Kapitalistični senat je sklenil dati Mussoliniju posebno pooblastilo, da ukrene vse potrebno za zaščito kapitala.

Ti pa, proletariat, skleni tudi vse potrebno za aščito dela in uspehov dela. Skleni baš narobe od tega, kar je sklenil kapital: manj cerkve in procesij in bander, pa več šole in izobrazbe in zavednosti. Da se ne boš dal zapeljati od kapitalističnih hlapcev ne črne ne rdeče barve, ampak da boš zmožen braniti svoje poštene pravice sam.

Rdeči klerikalci n. pr. zopet pripravljajo „vedelavski let“, na katerega se bodo sešli vsi plačanci in nekaj tiste „mase“, ki tudi pri socialistih rajša moli nego misli. Zavednega svobodnega delavca ne bo nobenega. Kajti upravljati denar za parado in veseljačenje takrat, ko se rdeči klerikalci izgovarjajo, da ni denarja za pošteno zborovanje Delavske zbornice, to je popolnoma isto kakor goniti ljudi i šole v cerkev.

Kaj pomaga, če narod na jagode šteje, kolikokrat je molil: „Daj nam danes naš vsakdanji kruh!“, v življenju pa grabi skupaj zlato, da bo znjim druge zaslužnil? Zene se do smrtne utrujenosti po 16 ur na dan ob nezadostni hrani, drugi pa letajo bre poselni okrog kapitalistov in se jim ponujajo v sužnjost.

Namesto da bi vsi delavci mi III, da je treba res kruha, ne zlata, in to vsakdanjega, z delom zaslužnega pri 8 urniku, r t e pa pri 16 urniku na kup spravljenega kruha, ki splešni in se spremeni v brezposelnost.

Ne: „Moli in delaj“, ampak: „Misli in delaj!“

Delavski parlament.

Seja upravnega odbora D Z dne 5. februarja 1927:

K čitanju zapisnika predlaga Ošlak, da ni treba čitati zapisnika ker to predolgo traja, predsednik naj določi dva overovatelja. Večina jeta predlog sprejela. n a k a r d o l o č i Č o b a l J a k o m i n a (S P J) i n Ž u ž k a (S L S) z a o v e r o v a t e l j a . (D e l o s o s i s k r a j š a l i n a r a č u n d e m o k r a c i j e , s e j n i n a b o o s t a l a i s t a) . T a j n i k U r a t n i k p r e č i t a p r e d l o g , k i g a j e z b o r n i c a o d p o s l a l a m i n i s t r u z a s o c i a l n o p o l i t i k o z a n a k u p o b l i g a c i j z a g r a d n j o s t a n o v a n j v L j u b l j a n i v z n e s k u 3 m i l j . D i n . D a l j e , d a i z d a D e l a v s k i z b o r n i c i n a k a z i l o z a 1 i n p o l m i l j o n a d i n a r j e v , k a t e r i z n e s e k s e n a j n a l o ž i v M e s t n i h r a n i l n i c i v L j u b l j a n i z a g r a d n j o l a s t n e s t a v b e . N a d a l j e p r e d l a g a , d a s e i z v o l i d e p u t a c i j a , k i p o j d e v B e l g r a d p r o s i t m i n i s t r a s o c i a l n e p o l i t i k e , d a r a z p i š e v o l i t v e v O U Z D . I z b r a n i s o : A l o j z S e d e j (S P J) , D r . B o h i n j c (S D S) i n Ž u ž e k (S L S) .

Nato se je razpravljala službena pragmatika, ki ni šla prav dobro od rok, ker nameravajo socialpatrioti za svoje agitatorje spraviti v službeno dobo ves čas prejšnjega službovanja pri cehovskih strokovnih organizacijah, demokrati in klerikalci pa se čutijo pri tem prikrajšane ker oni prejšna leta še niso imeli prilike nastavlati ljudi za „strokovne tajnike“. Kakor izgleda se bodo vsi skupaj tudi v tem vprašanju zedinili, klerikalci, demokrati in „združeni širokovničarji“ od SPJ Tako bo Del. zbornica par koritarjev lahko kmalu upokojila (s polno pokojnino) in napravila prostor za nove. Kdor si želi korita, naj bo zvest slavni kristanovski ideji, ki je tako lepa.

Na podporah je lansko leto zbor. ica izplačala strokovnim organizacijam:

Združenim (SPJ)	145.000.- Din
Klerikalnim (SLS)	80.000.- Din
Demokratskim (SDS)	55.000.- Din
Kmetško delavski zvezi in	

Uniji stavb delavcev (JSDS) 10.000.- Din

Svetek in Čelešnik sta kritizirala Kmetško delavsko zvezo, ker ona pospešuje produkcijski sklad z go enj zneskom. Trdita sta, da je to „malverzacija“. Prihodnjič se bodo take podpore javno objavljale v posebnih okrožnicah. Vsaka organizacija je dolžna izdajati poročilo o izplačanih podporah. (Skoro bi zaslužila pohvalo, da s a za načelo javnosti — pa sta se hitro popravila, njuna javnost je le v „posebnih okrožnicah“. Da bodo vedeli generali, delavstvo pa ne!)

Sodrug Leskošek je Svetkove in Čelešnikove trditve o malverzaciji odločno zavrnil s poudarkom, da je Kmetško delavska zveza edina ki pravilno rešuje krizo brezposelnosti, onahoe namreč o svojiti produkcijo, zbira v ta namen produktivna sredstva in zaposlujejo brezposelne, kar je mnogo uspešnejše kakor pa samo golo deljenje nezadostnih podpor. Treba je organizirati delo, pa bo brezposelnosti konec.

Končno je bila določena tudi plenarna seja in sicer prvotno na 27. februarja, pozneje pa na 9. marca. Ker je Delavska zbornica zborovala zadnjič 22. avgusta, so vladali torej gospodje voditelji 7 mesecov brez zbornične kontrole. Tudi zdaj bi je ne sklicali, če bi ne šlo za denar. Milijončki so šli, treba je novih. Voditelji si bodo določili, koliko hočejo, potem bodo pa ta proračun predložili glasovalni mašini, ki ga bo hitro sprejela, dobila svoje dnevnice in zopet šla domu.

Naše socialno demokratično ime

Naše ime je Jug. soc. dem. stranka in kdor nam daje druge priimke, dela to iz hudobnosti. Res se drugim strankam splošno pritikajo primki. Tako n. pr. SLS redko kdo imenuje Slov. ljudsko stranko, ker ni ne slovenska, ne ljudska, pač pa klerikalna. Enako SDS malokdo imenuje demokratsko, ker ni demokratska, ampak ji pravijo orjunska, ali fašistična ali kvečjemu demokratska stranka. Tudi SPJ ne nosi med ljudstvom naslova socialistična partija, ampak social-

patriotska, kajti vse drugo je prej, samo socialistična ni nikdar bila.

Vsem tem strankam ljudstvo odreka pravo ime zato, ker ne odgovarja dejstvom ampak je le demagoška vaba za nevedneže. Tako naj podli zmerjalci tudi naši stranki dokažejo ali vsaj poskusijo dokaati, da ni socialno demokratična, da ne dela po soc. dem. programu, in da torej ne zasluži soc. dem. imena. Tega še nihče ni poskusil, zlasti ne »Jutro« ali »Slovenec« ali kak drug kapitalistični list, še manj pa listi kapitalističnega sorodstva, ki se izdajajo za delavske, da lovijo v kalnem.

Pač pa so poskušali komunipatrioti in socialipatrioti že večkrat dokazovati, da je soc. demokracija »za zdaj« še za nič, ker delavstvo še ni zrelo; prvi so zahtevali diktaturo, češ, le z nasiljem bo mogoče zmagati, drugi so pa zahtevali komando zato, ker so že 30 let komandirali in zlorabljali socialistično ime za polnjenje svojih žepov.

Oboji smatrajo demagogijo za potrebno češ, ljudstvo za resnico še ni zrelo, je še preveč nezavedno itd. V nasprotju z njimi hoče socialna demokracija tudi nevedneže pridobiti baš z resnico, z objektivno materialistično resnico, ki mora biti gola, ne pa z raznimi idealističnimi barvami »olepšana«. Resnica je lepa samo gola.

Zato je naša stranka nastopila za načelo javnosti, ker pri tem ni mogoče, da bi kdo prijatelju drugače govoril kakor nasprotniku, učenemu drugače ko preprostemu, bogatemu drugače ko proletarcu. Oni pa so tudi to načelo pobijali.

Kdor je proti načelu javnosti je seveda tudi proti socialni demokraciji, ker ta brez načela javnosti ne more biti.

Pravilno bi bilo, da bi naši nasprotniki pobijali socialno demokracijo pod njenim pravim imenom ne pa, da ji dajejo razne priimke n.pr. bernotovci. Morebiti je bilo prej potrebno v splošni zmedii strank in frakcij razlikovati jo po vodilnih osebah, torej naša po njenem 7letnem tajniku. Nikakor pa ni upravičeno to zdaj, ko ni ne na Slovenskem ne v Jugoslaviji nobene druge stranke, ki bi se imenovala tako ali vsaj podobno. Poštene ljudi vseh barv prosimo, da to vpoštevajo. Ne-pošteni naj pa še nadalje ostanejo pri nestvarnih priimkih.

PRODUKCIJSKI SKLAD

je obrambni in napadalni sklad obnem. Edino uspešno sredstvo za boj proti brezposelnosti. Vsa razpoložljiva sredstva (tudi prispevek Delavske zbornice) se porabijo za organizacijo dela. Brezposelni ne dobijo podpore, ampak delo in zaslužek. Dokler je sklad majhen, ne morejo biti zaposleni vsi brezposelni, zato je treba tistim, ki ostanejo brez zaslužka, dati vsaj toliko nazaj, kolikor so prispevali.

Obljubljati delavcu profit, dobiček, obresti itd., vse to znajo demagogi. Mi obljublamo samo zmanjšanje števila brezposelnih, zmanjšanje kapitalistične rezervne armade, ki tlači tvoj zaslužek ali pa te celo izpodriva od dela.

Kar daš v produkcijski sklad, to si dal delavskemu razredu kot celoti, sam ne moreš več razpolagati s tem. Ni več tvoje, je skupno. Nazaj dobiš le, kadar boš v potrebi, pa tudi takrat ne vsega naenkrat, ampak samo po 200 Din na teden, samo za potrebo.

Če bi vsi zaposleni dajali vsak teden, po 10 Din v produkcijski sklad, bi v par mesecih izginila brezposelnost delavcev popolnoma. Zato pa bi postali brezposelni vsi visoki dostojanstveniki voditeljskega socializma in komunizma.

Cez noč ne more zmagati taka dejanska solidarnost med vsemi delavci. dovolj je da napreduje med zavednimi kajti taka dejanska solidarnost daje združitvi trajnost in napredovanje. Treba pa nam je napredujoče združitve mnogo bolj nego kakšnih trenutnih uspehov. Iz prakse vemo, kako drago je prišel delavstvu uspeh po vojni, ko je imelo v vladi svoje ministre in pri volitvah mnogo glasov, v organizaci-

jah pa gnoj. A ne le praksa, tudi najboljši teoretik socializma, Karl Marks nas je učil: »Pravi sad delavskih bojev ni neposredni uspeh, temveč napredujoča združitev delavcev.«

Barbarstvo na zatožni klopi.

Čim večja je samovlada, tem večjo oblast imajo podrejeni uradniki, da se lahko znosijo nad svojimi osebnimi nasprotniki. Tako je neki policijski uradnik Sokolović dal pretepsti nekega Rističa, da je bil ves marogast. Opozicija je baš vodila obtožbo proti notranjemu ministru Maksimoviču in je porabila tudi ta slučaj, pripeljala Rističa v parlament in povabila min. predsednika Uzunoviča, naj si ogleda moževe rane. Ker pa ta ni hotel, je prinesla opozicija Rističa v zborovalno dvorano, ga odkrila in pokazala, tako da ni mogel nihče več pred barbarskim policijskim činom zapirati očesa. To je pomagalo, takoj je bil Sokolović dan v preiskavo in suspendiran.

Zdaj pa vlada dolži opozicijo, da je oskrnila parlament in osramotila Jugoslavijo pred svetom. To je prazen izgovor. Sramotilci so tisti, ki take čine delajo, in tisti, ki nad takimi čini zapirajo oči, nikakor pa tisti, katerim teh činov ne verjamejo, dokler ne prinesejo dokazov v parlament.

Če bi bilo mogoče prinesiti na ta način v parlament mežiške nezakonnosti, bi tudi rekli, da je Jugoslavijo osramotil tisti, ki je nezakonnosti pokazal, ne pa tisti uradniki, ki so jih zakrivali in tisti, poslanci in ministri, ki so nad njimi zapirali oči.

Glede Rističa se je gospoda izgovarjala, da to ni mnogo vreden človek, kakor da bi zakoni veljali samo za manj vredne ljudi in razni Sokoloviči da bi presojali, kdo je tako malovreden, da ga lahko pretepajo. Glede Meziće bi se izgovarjali, da je to samo neka hribovska vas, nad katero smeta okrajni glavar in veliki župan delati vsakovrstne nezakonnosti ne kaznovano. N.pr. tudi to, da si med seboj uredita kompetence tako, da bi v njunih rokah ostala končna odločitev, čeprav zakon drugače ukazuje.

Minister se je izgovarjal, da ni odgovoren za podrejene organe, mi pa pravimo, da je odgovoren, ker mora urediti vse tako, da se bo javno videlo kaj uradniki delajo. Če bi bili taki uradniki primerno kaznovani, bi se zločini ne ponavljali.

Nemščina ali francoščina? Zadnje dni se je v časopisih mnogo debatiralo o vprašanju, ali naj se na naših šolah daje prednost nemščini ali francoščini. Povod temu je dala neka tozadevna brošura, ki daje prednost nemščini iz važnih življenjskih razlogov, kolikor moremo sklepati iz debate (brošura nam ni bila poslana). Pri tem se nekdanji podporniki nemščine strastno zavzemajo za francoščino — i seveda naši hlapci in hlapčiči so bili prej odvisni od nemškega, zdaj so pa od francoskega kapitala. Za provizijo in profit gre, zato se nobena oblast in noben umetnik in noben znanstvenik kapitalistične družbe ne poteguje za izobrazbo ljudstva, ampak samo za jezikovno priklenjenje gornjih 10000 hlapcev. Dokler so bili ti priklenjeni na nemščino, je naš narod kupoval nemške knjige in nemško blago, viso i dostojanstveniki so pa dobivali provizij od knjig in blaga. Zdaj so visoki dostojanstveniki v poslovni zvezi s Francijo, zato hočejo vsištati svojo provizijo od te strani. Samo težave so, ker se ljudstvo ne more tako hitro preorientirati, tudi če bi hotelo! N ti gornjih 10.000 hlapcev se ne more naučiti francoščine kar čez noč, za to je treba let! Ti pa, narod, če hočeš biti svoboden se uči izmed tujih jezikov samo ene za s katerim si boš med Nemci in Francozi, pa tudi povsod drugod lahko pomagaj, kajti a jezik ni jezik enega ampak jezik vseh narodov, pri tem pa tako preprost, da se ga naučiš lahko tudi ti, ne samo gornjih 10000 hlapcev. Nacionalnih jezikov — katerega koli — se moraš učiti leta, pa še ga ne znaš dokler ne prideš med ljudi, ki ga govoro. Internacionalnega Esperanta se boš pa učil sa po par mesecev, pa ga boš ustno in pismeno znal, zares znal. Dokler pa se ne boš hotel potruditi, ti bo gornjih 10.000 preskrbovalo knjige in blago, obenem z njimi pa tudi bombe in duševne pline! Še danes vprašaj v svoji organizaciji, ali pa piši nam po knjigi!

Sosed Marka vedno je vesel, zjutraj zvižgal bo, zvečer si pel, če pa vprašaš ga zakaj to vse stori le »BUDDHA« čaj!

Iz tajništva.

Pisarna tajništva je zadnje čase zaradi tiskarne silno zaostala z delom. To je razumljivo, vendar pa nam zunanji zaupniki to zamerijo.

Zavednejši nas bombardirajo in nam očitajo malomarnost, manj zavedni pa kar molčijo, nihče pa ne misli na to, da bo treba pomnožiti število nastavljenecv. S tem v zvezi je tudi denarno vprašanje. Nezavedni na svoje denarne dolžnosti pri vsaki »revoluciji« pozabijo, drugi pa morebiti mislijo, da bo zdaj vse zastoj.

Strankin kongres naj se vrši o Veliki noči 17. in 18. aprila. Člani izvrševalnega odbora naj se takoj izjavijo, če se s tem predlogom strinjajo. Dnevni red običajen z upoštevanjem naročil lanskega kongresa.

Pletilni stroji najnovejšega patenta »IDEAL«, nemškega izdelka, so edina in najugodnejša prilika za trajni in dober zaslužek. — Pouk in pojasnila daje: Fran Kos, Ljubljana, Židovska ulica šte. 5

Najboljši šivalni stroj in kolo

je edino le

GRITZNER in ADLER

GRITZNER in ADLER

za dom, obrt in industrijo v vseh opre mah.

Istotam pletilni stroj DUBIED

Pouk v vezenju brezplačen

Večletna garancija

Dejavica za popravila.

Može čine, tudi na obroke.

Josip PETELINC

Ljubljana

Bilzu Prešernovega spomenika

Zadnji dnevi meseca potekajo. Skrbna Gospodinja razmislija, kaj mora za kuhinjo kupiti pri svojem trgovcu. Pri tem naj pač ne pozabi na Žiko, kajti otroci jo pijejo radi ter je ne morejo več pogrešati.

Pevec č'ane pozivam, naj se udeležujejo redno pevskih vaj, ki se vršijo vsako sredo in petek ob pol 20—21 ure v prostorih JSDS in KDZ Vel. colnarska ul. 19 izvršuj te svojo dolžnost, kajti le reden obisk vaj more pomagati k uspehom društva. Tajnik.

Odvisnost od kapitalističnega kartela — ideal socialpatrotov.

Socialipatrioti so že dolga leta podporniki tiskarskega kartela. Znano je, kako so delavstvu vzeli Blasnikovo in Ljudsko tiskarno, da bi imeli posamezniki profit delavstvu pa nobene tiskarne. Da si je KDZ postavila tiskarno, jih peče bolj nego velekapitaliste. »Komunist« Ciril Štukelj objavlja v »Delavcu« od 25. 11. t. l. n. pr. tole:

Zadnji »Naprej« napada tipografske delavce, da imajo previsoke plače in nastopa proti njihovi kolektivni pogodbi. Ali ni to najhujše »reakcionarstvo«? Ali se niso bernotovci proglasili za nasprotnike vseh delavskih razrednih strokovnih organizacij?

Zraven govori o bernotovskih lumparijah in sploh zelo »stvarno« brani interese kapitala in njegovih hlapcev, ki smatrajo poštenost za lumparijo. Pri nas organizacija ne velja za razredno, če se bori samo za svojo kasto in če tej z uslužnostjo kapitalu in z izdajanjem interesov drugega delavstva pribaranta previsoke plače. Takrat ko zaslužijo drugi delavci večinoma komaj 800 Din mesečno, je 3000 preveč, ker ne bomo nikdar priznali, da je tipograf vreden za 4 druge delavce.

Tipografi to razumejo, zato še sedaj niso odgovorili na Bernotov napad v knjigi »Socializem in vera« str. 107. Brez tipografov bi Blasnikova in Ljudska tiskarna ne bili zgubljeni za delavstvo. Njih »razredna« organizacija objavlja svoje inserte v »Jutru«. O združenju govori vsa leta, združila pa se je s kapitalističnim kartelom v velikansko škodo izobrazbe, potrebnega delavstva. Njih kolektivna pogodba sploh ni kolektivna, ampak celovska. Razloček med pravo kasto in nekvalificiranimi tiskarskimi delavci kriči v nebo. Kolektivnih interesov z drugimi delavci pa sploh ne pozna razen v kolikor jih tlači na korist podjetnikov. Tu ima Štukelj dovolj materiala, da v listu Strokovne komisije lahko bolj na iroke popiše »bernotovske lumparije«, da bodo razni »samostrokovničarji« končno spoznali, čigave interese zastopa Strokovna komisija.

Dovršil iz Črne (2), iz Trbovelj (sestane k v Hrastrniku) Celja itd. so iz tehničnih razlogov izostali. Pridejo na vrsto.

Od delavskih žuljev živitel Tako so kričali kristanovski agenti v Celju na volilnih shodih na naše sodruge. Voditelj teh lažnivih kričačev je bil g. Valentin Komavli, uradnik Borze dela v Celju, ki prejema Din 2500 mesečne plače od Delavske zbornice. Njegovo čelo obstoja pa, kakor izgleda, največ v tem, da agitira za socialpatriote. On je tudi poročevalec za „Delavsko Politiko“. G. Komavli je imel od 1. do 14. decembra 1926 plačan dopust, da je lažje agitiral za socialpatriote. Kdo mu je dal dopust? Morda gospod Hrastnik, ki je bil kandidat. Morda bodo kdaj delavci iz tabora SPJ prišli do spoznanja, da živijo od delavskih žuljev pravzaprav le tisti, ki nam očtajo. — Eden, ki ne živi od delavskih žuljev na račun drugih.

Zaslepljenost delavstva. Ko so socialpatrioti razpisali volitve v Delavsko zbornico so kričali: Delavsko zbornico delavcem. Sedaj pa ima delavstvo namesto Delavske zbornice cel kup nastavljenih socialpatriotskih in orjunaških agitatorjev v Ljubljani, Celju in Mariboru. **Ali ste že poskusili kruh in zemlje iz Delavske pekarnice v Celju?** Delavska pekarna triumfira nad vsemi kapitalističnimi pekarnami na teži in pri kakovosti kruha in peciva. Zahtevajte v gostilnah in kavarnah ter povsod le pecivo iz Delavske pekarnice.

Delavska zbornica. Kakor znano je bilo na prvi plenarni seji Delavske zbornice sklenjeno, da se takoj izdela nov volilni red, po katerem bodo sleparije nemogoče. V ta namen je bil izvoljen odsek iz vseh v Delavski zbornici zastopanih skupin. Kakor znano so takrat zlasti klerikalni poslanci izposlovali pri vla-

di, da je potom sleparskih volitev izvoljena zbornica smela nadaljevati z delom. Iz klerikalnih krogov smo poučeni, da namerava klub krščanskih socialcev pri prihodnji seji predlagati takojšnje sklicanje odseka za izdelavo pravilnika ter razpis tajnih volitev. Socialpatrioti so jim namreč vračali slabo za dobro, ko so na shodih napadali samo klerikalce. Seja utegne biti interesantna, če se ne bo rešilo vse potom kompromisa, kakor po navadi. Bomo videli.

Verd. Prilikom volitev v oblastne skupščine ni trgal naše plakate g. Ignac Hren, temveč njegov brat Karl Hren. Storjeno krivico s tem popravljamo.

Blanca. Proti dvojici Bregantovi je mnogo pritožb. Vendar nobena ne zaleže. Še zdaj ne vemo, zakaj sta bila odpuščena iz šole 2 šoloobvezna dečka. Ali je tako delo temelj za narodno vzgojo? Ker ni g. dr. R. J. v Sevnici na zahtevo in-obljubo od 26. IV. 1925 vložil tožbe proti šolskemu uravritelju gosp. Bregantu, vprašam gosp. Velikega župana ter prosvetnega referenta Ljubljanske oblasti, kaj sta, ozir. kaj mislita ukreniti na vlogo z dne 25. X. 1925, dalje na dopise v časopisu in na uradne izvedbe, ki obdolžujejo g. Zm. Breganta nepravilnega delovanja. Nekateri osebe pravzaprav lažnimi zagovori podpirajo g. B. Tukajšnji župan g. Robek me popolnoma neopravičeno zakopava, če trdi, da nastopam proti g. Bregantu iz političnega nasprotstva. To je laž. Tudi ni prav, da g. župan podaja izjave, oz. zagovore za g. Breganta brez vedrosti občinskih odbornikov. To je pristranost, dočim se jaz borim le proti krivicam in napakam v šoli pod vodstvom g. Breganta. Če uradne vloge nič ne pomagajo, naj vas na javnost sodi.

Simon Sprager.

8 urni delavnik bi dal dela in k uha vsem.
8 urni izobraževalnik bi dal odločene zavezanosti.
8 urni dnevni počitek in nedeljski praznik bi dal avja vsem.
Gospodje in hlapci tega očejo, na nrs. s ob dnih e. a se tega drž. mol!

Triko perilo

za moške, žene in otroke, volna v raznih barvah, rokavice, nogavice, dokolenice, nahrbtniki za šolarje in lovce, dežniki, kloti, šifoni, žepni robci, palice, vilice, noži, škarje, potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, edino le pri tvrdki

Josip Petelinc
Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika
Najnižje cene! Na veliko in malo!

Tvornica

dežnikov in solnčnikov

L. Mikuš, Ljubljana

Mestni trg števil. 15

priporoča svojo bogato zalogo dežnikov v kakršnikoli velikosti po najnižji ceni.

Ustanovljeno leta 1839.

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ pa ne, ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseriratno politiko

delajo trgovci. - Trgovci so navezani na Vas, ne Vi na nje!

Prazen strah. Nekdo je razsrl glas, da utegne biti definitivnost stalnih nameščenecv OUZD za nekaj časa odpravljena, da bo mogoče nekatere neljube nameščenecv pod pretvezo, da so neubogljivi, postaviti na cesto in tako utrditi disciplino, ki je bač močno zrahljana. To je pa najhžje le pobožna želja kakega nemerodajnega demokrtarja, ki bi rad napolnil par lastnih partijskih klijenov. Če je pa na tem kaj resnice, naj se le poskusi, odpuščeni nameščenecv bodo vsaj prosti in bodo lahko svobodno govorili o stvareh, o katerih govoriti se sedaj ne upajo. Disciplina je bila najbolj omajana na Cankarjevem nabrežju, kjer se je takorekoč pred očmi demokrtarskih gospodov v uradu jedlo, pilo, rajalo, trgalo ženske bluze in po prekrokanih nočeh spalo v omarah. Takrat se je „disciplina“ posebno poznala na oddelkih gg. Andresa in Golobiča, ki sta bila nad vse vzorna. Znana je tudi bolnikom in delodajalcem, ki so cele tedne in mesece zaman čakali na podpore in pravilne plačilne naloge. Znabiti je pa tista „disciplina“ imela kak poseben namen? Če ga je imela, ali naj presojamo niene uspehe po sedanih funkcijah in položajih nekaterih demokrtarskih gospodov? Kdor takrat ni videl ali ni hotel videti nereda in odpraviti ga, nima pravice govoriti o nedisciplini danes, ko ie bil dosegel svoj namen. Pregovor prav: Kdor seje veter, žanje vihar. Tatiče obeš jo, tatove pa izpuščajo! Zakaj je bila obtožena in kaznovana samo Ivanka Novakova, ki je znabiti najmanj kriva? Zakaj niso bili postavljeni pod obtožbo tudi višji gospodje?! Oni, ki so se sami udeleževali „družabnih“ sestankov v uradu in so vedeli za hotel v omarah brez koncesije. Mislimo, da je z odpravo definitivnosti nameščenecv samo prestrašil kak gospod, ki bi se rad postavil. Ako ve kdo kaj pozitivnega, prosimo, da nas obvesti, ker smo pripravljeni naneljati še druge tolove, da zrušimo tisto hinavščino, ki bi se še rada šopirila in igrala vlogo pravice. Naj se nihče ne vara, da se „Naprej“ salii.

Vsled velikega nakupa raznega tu in inozemskega blaga za spomlansko sezono nudim nadalje po izredno nizkih cenah.

fabrično platno	od Din	6.50 naprej
belo	8	—
platno za rishe	28	—
oksford za srajce	10	—
blago za moške obleke	75	—
druk	10	—
mošča hlačevina		
dvojna širina	30	—
ševlot v raznih barvah		
dvojna širina	35	—
volneno blago za obleke		
v vseh barvah dvoj širina	48	—
močne ženske nogavice	15	—
moške	10	—
srajce za moške	31	—
spodnji hlače	20	—

Lastna izdelava delavskega perila. Velika izbira svilenih robcev, nogavic, naglavnih robcev, brisač, odev, potrebščine za šivilje in krojače, Zunanjim strankam vzorci na razpolago.

Manufakturna trgovina,
Pri GOLOBU, CELJE
Narodni dom.

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana, Franciškanska ulica števil. 6

registrovana z. dr. ga z omejeno zavezo.

Tiskovine za šole, županstva in urade, najmodernejše plakate in vabila za veselice, letne zaključke. Najmodernejša uredba za tiskanje časopisov, knjig, brošur itd.

Stereotipija.

Litografija.